

OVER SMAAK VALT NIET TE TWISTEN – OVER WAAR DE KJV ÉCHT OVER GAAT

Voorwoord van Stichting Lezen in het persboekje van het KJV-leesjaar 2009-2010

Wat bij de ene in de smaak valt, doet dat bij de ander niet. Al vinden de meesten frietjes lekkerder dan olijven, dan nog doet verandering van spijs eten. Met boeken is het net zo: soms heb je zin in licht verteerbaar, soms in een pure smaaksensatie. Het ene boek smaakt meteen lekker, aan een ander moet je wennen. En sommige lust je niet, nu niet en nooit niet.

Om te weten wat echt je ding is, moet je rondkijken. Ontdekken. Weten wat er zoal te vinden is. Als het over boeken en kinderen gaat, is er de Kinder- en Jeugdjury. Elk jaar krijgt wie meeleeft tien boeken op z'n bordje. Dat is proberen en proeven. Dat is duiken in het aanbod en zonder meer beginnen lezen. Wie veel leest – en dat doen de juryleden allemaal – weet dat hij een boon heeft sommige soorten verhalen en dat sommige auteurs nu eenmaal de beste boeken schrijven. Andere genres en andere auteurs zijn dan weer nieuw. Hen leren ze kennen. En dat is niet altijd meteen raak, maar wie weet is het wel een begin. Weinig mensen lusten olijven van bij de eerste hap. Wie nog nooit sushi gegeten heeft, kan niet weten dat het eigenlijk het lekkerste eten van de wereld is. Wie op zijn vierde begint als jurylid en er op zijn zestiende mee stopt, heeft spannende en romantische en knotsgekke verhalen gelezen, maar evenzeer absurde prentenboeken en droevige boeken zonder einde. Wie kan kiezen uit een groot aanbod, vindt wat echt bij hem past.

Maar smaak ontwikkel je niet alleen. Een doorwongen mening verzin je niet terwijl je in je eentje naar de muur staart. In de Kinder- en Jeugdjury praten de juryleden met elkaar. Honderden vrijwilligers gaan in bibliotheken en op scholen met de juryleden rond de tafel zitten om te overleggen en te discussiëren. Om te praten over wat ze gelezen hebben, over hoe ze lezen, over wat ze goed vinden en wat net niet. Maar evenzeer delen juryleden online, in die virtuele wereld, hun ongezoeten mening over de boeken. Door te praten en te luisteren en de confrontatie met andere meningen aan te gaan, geloven we dat ze groeien als lezer. Ze krijgen nieuwe inzichten over een thema, horen nieuwe woorden om hetzelfde te zeggen, kijken met z'n allen naar één personage en vertellen ze wat ze van dat vreemde einde vinden. Een doorwongen mening vorm je door te luisteren en te reageren.

De Kinder- en Jeugdjury is proeven. Het is openstaan voor wat anderen zeggen en opnieuw proeven. Door het brede scala aan boeken dat een jurylid door de jaren heen leest, leren ze zichzelf als lezer beter leren kennen én andere lezers met andere meningen appreciëren. Want ze lezen allemaal dezelfde boeken, maar niet iedereen vindt hetzelfde mooi. Over smaak valt niet te twisten? In de Kinder- en Jeugdjury Vlaanderen doen we niets liever.

En het laatste woord laten we – altijd – aan de juryleden.